

LÁ THƯ MỤC VỤ

Sau khi đã ở tù gần trọn 3 năm, vụ án của Mặt Trận Liên Tôn Chống Cộng của linh mục Nguyễn Văn Vàng mới được đưa ra xét xử 3 ngày tại tòa phúc thẩm (tòa án Sài Gòn xưa). Khi tôi nhận bản án 13 năm tù giam từ chánh án Đặng Thanh, tôi biết mình còn phải ở hơn 10 năm nữa mới hết án ! 10 năm không dài lắm so với đời người nhưng nếu áp dụng câu “Nhất nhật tại tù, thiên thu tại ngoại” (Một ngày trong tù bằng một ngàn năm bên ngoài) thì tôi phải nhẫn nại vượt qua cái quãng dài 3.650.000 năm đó, thật kinh khủng mỗi khi nghĩ lại ! Rốt cuộc quãng thời gian ấy, nhờ ơn Chúa, cũng đã kết thúc và tôi đã sống sót với thân thể lành lặn trở về. Tạ ơn Chúa.

Đã có nhiều người trong cộng đoàn vì thương tình nên hỏi tôi “...ở trong tù có thấy thời gian qua thật chậm và thật lê thê không”? Tôi luôn luôn trả lời “ Có! Thê thảm lắm! Nhất là những năm đầu ”. Đúng vậy, thê thảm lắm, khó quên lắm, nên dù tôi đã được thả khỏi tù tính ra hơn 26 năm rồi, thế mà thỉnh thoảng trong giấc mơ tôi vẫn thấy mình còn ở trong tù và đang tính nhằm xem còn mấy năm, mấy tháng, mấy ngày nữa hết án. Có lẽ đó là hội chứng tâm lý gọi là ‘Ám ảnh bởi những ký ức’ (Being haunted by memories). Nhờ ơn Chúa gìn giữ, tôi không bị điên đả là phúc đức lắm rồi, cũng không bị tàn phế hay mang chứng nan y nào (trừ ra một đốt xương sống bị lệch khi tôi bị tai nạn té xuống giếng), nhưng cũng không tác hại và gây đau đớn gì lắm. Tạ ơn Chúa.

Những người tù có án còn biết được bao lâu hết án hầu trở về với gia đình. Còn những vị sĩ quan của Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà thì sao ? Họ bị ‘Tập Trung Cải Tạo’ không có bản án, các cai tù nói với họ rằng khi nào họ cải tạo tốt thì được về, nhưng thế nào là tốt ? Lúc tôi ra đến trại Xuân Phước A 20, có những vị đã ở tù hơn 5 năm rồi và không biết đến bao giờ mới chấm dứt kiếp tù đầy ! Các vị ấy rất khôn ngoan và dũng cảm, biết giữ gìn sức khỏe để sống sót trở về dù rằng tương lai còn rất mù mịt. Trái lại một số tù nhân trẻ có án như tôi thường ngây thơ, dại dột tin những lời hứa cuối của cộng sản, chỉ vì chưa biết cộng sản là gì ! Thật ngu dại !

Cộng sản hứa “Hễ các anh học tập thật tốt, giữ gìn nội quy thật tốt, tố cáo âm mưu của đồng bọn phản cách mạng thật tốt và nhất là lập thành tích lao động thật tốt, các anh sẽ được quan tâm cứu xét sớm đoàn tụ với gia đình”. Lớp trẻ láu táu cỡ tuổi tôi thường cả tin vào những lời hứa ấy nên có anh làm quá hăng mà ăn thật ít nên bị ho lao khạc ra máu mà chết. Ngày đoàn tụ đâu không thấy chỉ thấy phơi xương bên ngọn đồi cạnh cổng trại. Tôi mang ơn 3 vị linh mục (Nguyễn Quang Minh, Trần Công Chúc và Vũ Ngọc Đăng) đã can ngăn tôi kịp thời. Tôi cũng mang ơn một vị sĩ quan bên đội tập trung cải tạo, đó là nhạc sĩ Vũ Đức Nghiêm, Trung Tá Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà, tác giả của nhiều bản tình ca nổi tiếng, (hiện còn sống ở San Jose-Hoa Kỳ), ông đã nói thẳng với tôi rằng: “Đừng tin vào những lời hứa hão huyền đó, điều chính là ráng giữ gìn sức khỏe mà về”.

Tôi đã học được nhiều gương anh dũng từ các vị sĩ quan tập trung cải tạo, nhất là giữ niềm tin thật vững dù con đường trước mặt còn dài ngút ngàn và xác tín rằng mọi gian truân rồi sẽ kết thúc. Tôi đã chứng kiến nhiều vị anh hùng, dù bị kỷ luật, cùm chân, còng tay, giảm mức ăn, hạn chế nước uống, không cho liên lạc hoặc gặp mặt gia đình... vẫn giữ thái độ hiên ngang và kiên quyết không bị khuất phục. “Lộ viễn tri mã lực” (Có chạy đường xa mới biết sức lực của con ngựa). Đường gian nan ví như trận cuồng phong, có thể làm tắt ngúm một niềm tin leo lét cỡ ngọn nến nhỏ, nhưng càng giúp cho một niềm tin kiên vững rực sáng lên như đám cháy rừng vậy.

Lời Tiên tri Isaia (bài đọc I) khuyên “Hãy an tâm ! Thời nô lệ đã chấm dứt, tội lỗi đã được ân xá !” và lời Thánh Phêrô (bài đọc II) nhấn mạnh hơn : “Mọi vật rồi sẽ tiêu tan đi, nên anh em càng phải sống thánh thiện và đạo đức biết bao khi mong chờ và thôi thúc ngày Chúa đến.” Chắc chắn Chúa sẽ đến vào giờ bất ngờ, chắc chắn cuộc sống mỗi người sẽ chấm dứt vào lúc bất ưng, nào có ai biết được lúc nào, khi nào ! Mùa Vọng mời gọi các Tín Hữu hãy nhớ rằng mọi sự trên đời sẽ chấm dứt, cuộc sống có sinh ắt có tử, mà tử rồi đi đâu, mang theo được những gì ? Nên phải chuẩn bị cho ngày ra đi sang thế giới bên kia, để như trong Nghi thức Rửa Tội có câu “Sẽ hiên ngang ra đón Chúa”, thì chúng ta cũng hiên ngang tìm về với Ngài.

